

- 5) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa tulkittava siten, että se estää jäsenvaltioita asettamasta talouden toimijoille, kuten kantajalle, pakollista velvollisuutta lähettää edelleen televisiokanavaa sähköisen viestintäverkon kautta maksutta, kun lähetystoiminnan harjoittaja, jonka hyödyksi kyseinen velvollisuus asetetaan, on täysin kykeneväinen lähettämään kyseiset televisiokanavat itse saman verkon kautta omilla varoillaan?
- 6) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa tulkittava siten, että se estää jäsenvaltioita asettamasta talouden toimijoille, kuten kantajalle, pakollista velvollisuutta lähettää edelleen televisiokanavaa sähköisen viestintäverkon kautta maksutta, kun kyseinen velvollisuus kattaisi vain noin kuusi prosenttia kaikista kotitalouksista ja kyseisillä kotitalouksilla on mahdollisuus katsella kyseistä televisiokanavaa maanpäällisen televisiolähetysverkon tai internetin välityksellä?

(¹) EYVL 2002, L 108, s. 33.

(²) EYVL 2002, L 108, s. 51.

(³) EUVL 2009, L 337, s. 11.

Valitus, jonka Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) on tehnyt 6.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-315/17, Hebberecht v. EUH, 27.11.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: S. Marquardt ja R. Spac)

Muu osapuoli: Chantal Hebberecht

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-315/17 27.11.2018 antama tuomio on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hylättävä perusteettomana
- Vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EUH katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se perusti tuomionsa virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 2 kohdan rikkomiseen ja kun se katsoi, että tähän säännökseen sisältyy periaate, joka on suoraan sovellettavissa toimielimen henkilöstösääntöjen nojalla tekemiin yksittäispäätöksiin (valituksenalaisen tuomion 93–94 kohta).

Lisäksi vaikka oletetaan, että henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 2 kohdassa asetetaan suoraan sovellettava velvollisuus, sitä ei EUH:n mukaan voida soveltaa käsiteltävässä tapauksessa riidanalaisen päätöksen luonteen vuoksi, koska tämä päätös koski vain valittajan kykyjä edustuston päällikkönä eikä siinä voitu soveltaa sukupuolten tasa-arvon periaatetta.